

Bruxelles, 14.11.2012
COM(2012) 652 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Situația pieței europene a carbonului în 2012

(Text cu relevanță pentru SEE)

CUPRINS

1.	Introducere	3
2.	Situația pieței carbonului	4
3.	O reexaminare a calendarului licitației ca măsură pe termen scurt.....	6
4.	Opțiuni pentru măsuri structurale.....	7
4.1.	Opțiunea a: creșterea obiectivului de reducere al UE până la 30% în 2020	7
4.2.	Opțiunea b: retragerea unui număr de certificate în decursul celei de a treia etape.....	8
4.3.	Opțiunea c: revizuire anticipată a factorului anual de reducere liniară.....	8
4.4.	Opțiunea d: extinderea domeniului de aplicare al schemei EU ETS la alte sectoare ..	9
4.5.	Opțiunea e: limitarea accesului la credite internaționale	9
4.6.	Opțiunea f: mecanisme discreționare de gestionare a prețurilor	10
5.	Concluzii	11

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Situația pieței europene a carbonului în 2012

(Text cu relevanță pentru SEE)

1. INTRODUCERE

Prezentul raport privind funcționarea pieței carbonului este prezentat în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) și articolul 29 din Directiva de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie¹. Raportul a fost prevăzut de Directiva ETS în 2013, primul an din etapa a treia. În cadrul reuniunii informale din aprilie 2012, miniștrii mediului au fost informați cu privire la intenția Comisiei de a înainta primul raport și de a-l pregăti deja din 2012, inițiativă salută de aceștia.

Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) a însemnat, de la înființarea sa, la nivelul întregii UE, un semnal referitor la prețul carbonului, care influențează zilnic deciziile operaționale strategice în materie de investiții. Începând cu anul 2013, el va cuprinde aproximativ jumătate din emisiile de gaze cu efect de seră (GES) în UE.

În conformitate cu articolul 1 din Directiva ETS, sistemul a fost creat pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic. Acest obiectiv nu este limitat în timp. ETS va avea un rol cheie în stimularea investițiilor într-o gamă largă de tehnologii cu emisii reduse de carbon. Este proiectat ca un sistem neutru din punct de vedere tehnologic, eficient din punctul de vedere al costurilor și pe deplin compatibil cu piața internă a energiei. ETS va trebui să joace un rol mai accentuat în tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050. Emisiile au scăzut cu mai mult de 10% de la începutul celei de a doua perioade de comercializare în 2008, dar, deși semnalul privind prețul carbonului transmis de EU ETS a contribuit cu siguranță la această scădere, criza economică este în mod evident principala cauză a acestor reduceri semnificative ale emisiilor.

Acestea fiind spuse, EU ETS este recunoscut pe scară largă ca fiind o piață lichidă, cu o infrastructură funcțională și stimulează un număr tot mai mare de țări, precum Australia, Coreea de Sud și China să urmeze modelul european și să pună în aplicare piețe naționale ale carbonului.

Scopul acestui prim raport este de a examina modul de funcționare a pieței carbonului și de a analiza dacă sunt necesare măsuri reglementare, așa cum este prevăzut la articolul 29 din Directiva EU ETS. De asemenea, acesta răspunde invitației adresate Comisiei de către Parlamentul European și Consiliu, în contextul Directivei privind eficiența energetică

- „să analizeze, în cadrul acestui raport, opțiunile de acțiune, inclusiv, printre altele, reținerea cu caracter permanent a numărului necesar de certificate, în vederea adoptării cât

---

¹ Directiva 2003/87/CE

mai rapid cu puțință a măsurilor structurale potrivite suplimentare care să consolideze și să eficientizeze schema ETS pe parcursul celei de-a treia etape.”

2. SITUAȚIA PIEȚEI CARBONULUI

Punerea în aplicare a EU ETS a permis guvernelor și întreprinderilor să acumuleze o vastă experiență operațională și de piață. Această experiență a fost folosită cu ocazia primei revizuirii majore a structurii operaționale a sistemului, convenită în 2008 și cu aplicare începând din 2013, când vor fi puse în practică următoarele schimbări fundamentale:

1. un plafon privind cotele de emisie la nivelul UE, spre deosebire de 27 de plafoane, câte unul pentru fiecare stat membru, scăzând cu 1,74% pe an, până la și după 2020, ceea ce înseamnă reglementări mai previzibile și stabilitate
2. licitația, ca sistem de alocare implicit în etapa 3
3. norme armonizate pentru alocarea cu titlu gratuit, pe baza valorilor de referință privind performanța fixate înainte de etapa 3
4. norme mai stricte privind tipul de credite internaționale autorizate în vederea utilizării în cadrul EU ETS
5. înlocuirea celor 27 de registre electronice naționale de către un singur registru al Uniunii

Din perspectiva reglementării, aceste schimbări implică o transformare fundamentală a pieței europene a carbonului. În ciuda faptului că anumite activități nu au fost încă finalizate (de exemplu stabilirea infrastructurii privind licitațiile), în prezent infrastructura reglementară este realizată în mare parte.

Odată cu începutul celei de-a doua perioade de comercializare, era de așteptat ca plafonul maxim ETS pentru etapa 2 să fie ambițios. Însă criza care a început în 2008 a schimbat radical situația și ETS a înregistrat un surplus de certificate și de credite internaționale în comparație cu emisiile (a se vedea tabelul de mai jos). Numărul de certificate care au fost puse în circulație a crescut în fiecare an, la fel ca și oferta și utilizarea de credite internaționale, în special în 2011. Până la sfârșitul anului 2011, 8 171 de milioane de certificate au fost puse în circulație și 549 de milioane de credite internaționale au fost utilizate pentru asigurarea conformității, însumând în total 8 720 de milioane de unități care au fost disponibile pentru asigurarea conformității în perioada 2008-2011. În schimb, emisiile verificate în perioada 2008-2011 au fost de numai 7 765 de milioane de tone de echivalent CO₂.

În consecință, până la începutul anului 2012, se acumulase un surplus de 955 de milioane de certificate². Chiar excluzând acea parte a surplusului care decurge din utilizarea de credite internaționale pentru conformitate, surplusul ar fi fost totuși de 406 de milioane de certificate.

Tabelul 1: Echilibrul dintre cerere și ofertă în perioada 2008-2011

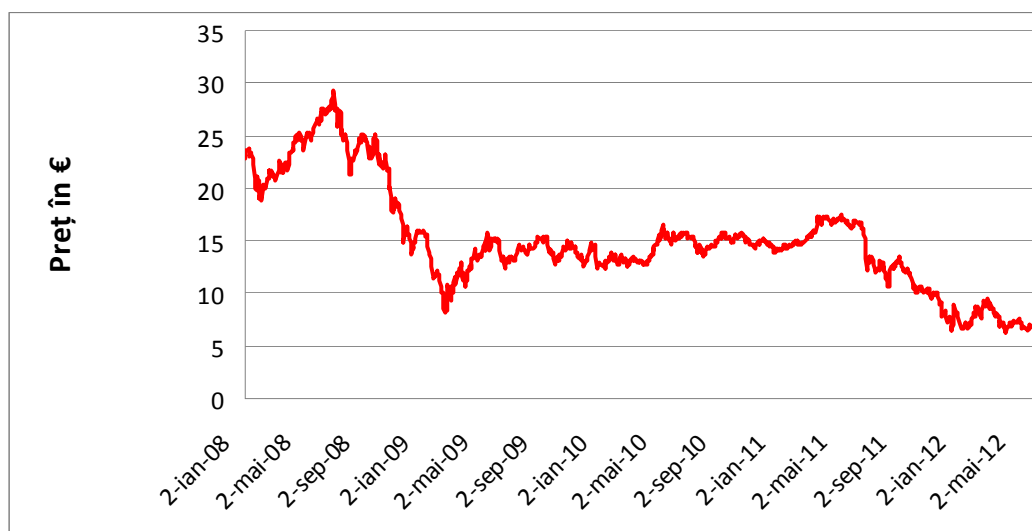
² Un credit internațional care este utilizat pentru asigurarea conformității deblochează un certificat care nu trebuie să fie utilizat pentru conformitate. Astfel, utilizarea de credite internaționale pentru asigurarea conformității sporește surplusul de certificate disponibile pe piață.

(în Mt)	2008	2009	2010	2011	Total
Oferta: certificate emise și credite internaționale utilizate	2076	2105	2204	2336	8720
Cererea: emisii raportate	2100	1860	1919	1886	7765
Surplusul cumulat de certificate	-24	244	285	450	955

Sursa: Registrul comunitar independent de tranzacții (CITL), informații privind conformitatea pentru anul 2011 publicate la 2 mai 2012, Comisia Europeană

Începând din 2008, evoluția prețurilor reflectă parțial tendința de creștere a ofertei de certificate și de credite internaționale, combinată cu o cerere scăzută. Prețul certificatelor este rezultatul unei game largi de factori, dar, fără îndoială, recesiunea economică din 2009 a avut un impact major asupra prețurilor. Reducerea semnificativă a prețurilor în a doua jumătate a anului 2011, până la niveluri mai mici de 10 EUR coincide cu accelerarea acumulării unui surplus de certificate și de credite internaționale.

Figura 1: Evoluția prețului carbonului

Sursa: Intercontinental Exchange. Date pentru contracte futures de tip front year (intra-anuale) cu livrare în decembrie

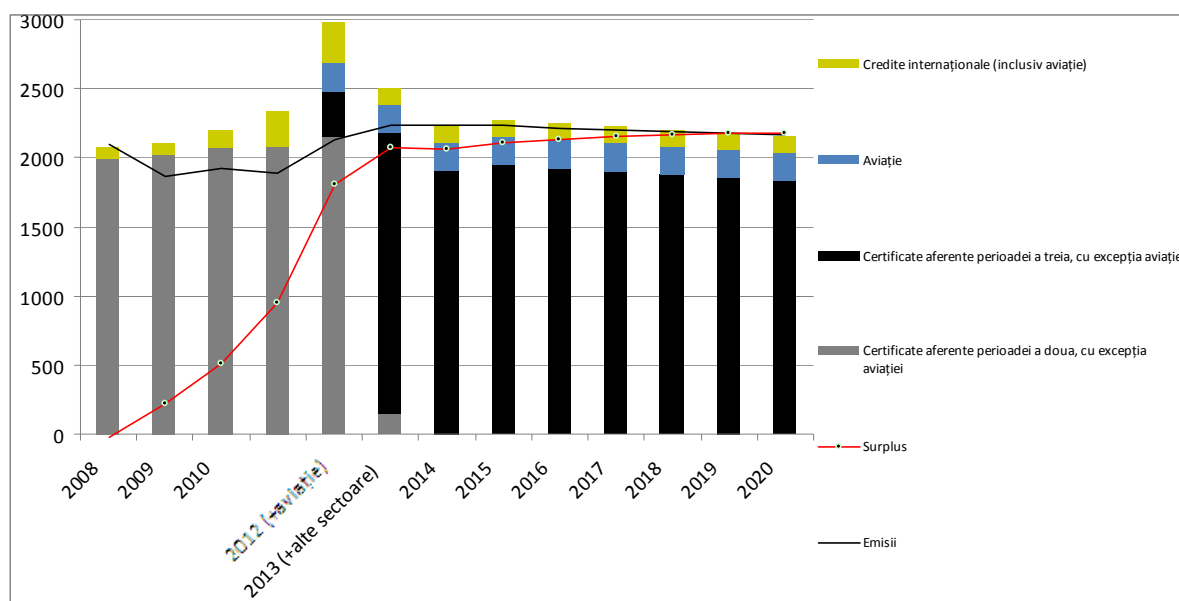
Este de așteptat o acumulare continuă și rapidă a surplusului în 2012 și 2013, în mare parte datorită elementelor temporare direct legate de tranziția la a treia etapă. Oferta de certificate pe termen scurt este în creștere, în special prin vânzarea anticipată a certificatelor aferente etapei a treia, pentru a genera fonduri pentru programului NER300 pentru captarea și stocarea dioxidului de carbon și pentru energii din surse regenerabile inovatoare³, licitarea rapidă pentru a răspunde cererii de acoperire împotriva riscurilor a sectorului energiei, cât și comercializarea certificatelor neutilizate din cadrul rezervei naționale pentru instalații nou-intrate aferente celei de a doua etape. Efectul combinat al acestor trei surse se ridică la aproximativ 500 de milioane de certificate până la sfârșitul anului 2013. În același timp, este de așteptat ca oferta de credite internaționale să rămână ridicată, iar utilizarea acestora în cadrul EU ETS va crește probabil în cursul tranziției la etapa a treia. Se preconizează că

³ <http://www.eib.org/about/news/ner-300.htm>

emisiile din 2012 și 2013 nu se vor modifica în mod semnificativ, prin urmare, surplusul la începutul etapei a treia ar putea fi cu mult peste 1,5 miliarde de certificate și ar putea chiar să atingă 2 miliarde de certificate⁴.

Deși se preconizează că începând cu anul 2014 acumularea rapidă a surplusului va înceta, este de așteptat ca surplusul global să nu scadă considerabil în cursul celei de a treia etape, ceea ce ar putea genera un excedent structural de aproximativ 2 miliarde de certificate în cea mai mare parte din etapa a treia. Amploarea surplusului până în 2020 va depinde în mare măsură de evoluțiile situației energiei pe termen mai lung, cum ar fi pătrunderea surselor de energie regenerabile și eforturile continue de creștere a eficienței energetice, precum și viteza cu care se va redresa economia.

Figura 2: Profilul istoric și evoluția probabilă a ofertei și a cererii până în 2020

Sursa: SWD (2012) 234 final

3. O REEXAMINARE A CALENDARULUI LICITAȚIEI CA MĂSURĂ PE TERMEN SCURT

În mod normal, o scădere a cererii este însoțită de o reducere a ofertei. Cu toate acestea, în EU ETS, oferta va înregistra o creștere temporară în următorii ani, datorită dispozițiilor de reglementare specifice, astfel cum este specificat în secțiunea 2.

Un anumit surplus este o caracteristică normală a unei piețe a carbonului, reflectând diferența dintre plafonul maxim și emisiile. Dar cu un surplus ajuns deja la aproape un miliard de certificate în 2011, există un risc real de a submina în mod grav buna funcționare a pieței carbonului prin determinarea unei fluctuații excesive a prețurilor din cauza disponibilității suplimentare pe termen scurt a unei oferte prea mari de certificate.

⁴ Informații suplimentare pot fi găsite în documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Information provided on the functioning of the EU Emissions Trading System, the volumes of greenhouse gas emission allowances auctioned and freely allocated and the impact on the surplus of allowances in the period up to 2020” [SWD (2012) 234 final]

Ținând cont de situația prezentă excepțională de creștere continuă a ofertei datorită dispozițiilor de reglementare, este oportun să se reexamineze calendarul care determină oferta în decursul celei de a treia etape a UE ETS și să se amâne anumite licitații. Prin urmare, pentru a ameliora funcționarea ordonată a pieței carbonului, Comisia propune ca măsură imediată modificarea calendarului privind licitațiile în decursul celei de a treia etape și decalarea licitațiilor unui anumit număr de certificate prevăzute în 2013, 2014 și 2015.

Prezentul raport este, prin urmare, completat de o propunere de modificare a regulamentului privind licitațiile, însoțită de o evaluare a impactului proporțională. Aceasta demonstrează că o astfel de „concentrare a volumelor licitate către sfârșitul fazei de tranzacționare” („*back-loading*”), dacă este bine concepută, poate reechilibra cererea și oferta pe piața EU ETS în tranziția spre etapa a treia și poate reduce volatilitatea cauzată de acumularea rapidă a surplusului de certificate. Această concentrare către sfârșitul fazei de tranzacționare poate realiza toate aceste lucruri fără niciun impact semnificativ asupra competitivității și poate consolida veniturile publice la începutul celei de a treia etape.

Dar „concentrarea volumelor licitate către sfârșitul fazei de tranzacționare” nu ar afecta surplusul structural de aproximativ 2 miliarde de certificate pentru perioada 2013-2020. Deoarece certificatele alocate în timpul crizei pot fi utilizate cu mult timp după încetarea acestora, efectele surplusului vor fi resimțite până în 2020 și după această dată. O măsură structurală ar putea corecta această ofertă excedentară, limitându-i astfel efectele pe o durată mai lungă.

4. OPȚIUNI PENTRU MĂSURI STRUCTURALE

Pentru a aborda dezechilibrul structural în creștere dintre cerere și ofertă și pentru a afla punctele de vedere ale părților interesate, Comisia a identificat șase opțiuni cu privire la măsurile structurale, lista acestor opțiuni nefiind exhaustivă. În cazul în care Comisia alege să urmeze oricare dintre aceste opțiuni, va fi nevoie de o propunere legislativă făcută de Comisie organelor legislative, însoțită de o evaluare completă a impactului, în conformitate cu principiile reglementării inteligente.

4.1. Opțiunea a: creșterea obiectivului de reducere al UE până la 30% în 2020

Dacă UE și-ar mări obiectivul de reducere a emisiilor de GES la 30% până în 2020, în cazul în care condițiile sunt favorabile, astfel cum a confirmat în mod repetat Consiliul European, ar trebui să se modifice în consecință numărul certificatelor în cadrul EU ETS, fie printr-o retragere permanentă a certificatelor, fie prin revizuirea factorului anual de reducere liniară, cele două mecanisme fiind descrise de asemenea în detaliu ca opțiunile b și c. Un plafon maxim mai ambițios pentru cea de a treia etapă ar avea consecințe pe piața carbonului și după anul 2020.

Comisia a analizat deja implicațiile retragerii unui număr de certificate⁵, fapt care ar alinia plafonul EU ETS până în 2020 cu obiectivul global de reducere a GES cu 30% față de nivelurile din 1990 și obiectivul pe termen lung convenit de UE de reducere a GES cu 80-95% până în 2050, comparativ cu nivelurile din 1990. Numărul ar fi egal cu aproximativ

---

⁵ Document de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește comunicarea „Analiză a opțiunilor pentru depășirea obiectivului de reducere cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluare a riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon”, SEC (2010) 650

1,4 miliarde de certificate. Comisia a analizat, de asemenea, implicațiile la nivel de stat membru⁶.

Această opțiune nu numai că ar necesita modificări ale numărului de certificate în EU ETS, dar, ar afecta și obiectivele adoptate în temeiul Deciziei privind partajarea eforturilor.⁷

4.2. Opțiunea b: retragerea unui număr de certificate în decursul celei de a treia etape

Surplusul poate fi diminuat prin retragerea permanentă a anumitor certificate aferente celei de a treia etape. Această măsură necesită legislație primară și ar putea fi pusă în aplicare printr-o decizie separată, care ar urma să fie adoptată de către Parlamentul European și Consiliu, mai degrabă decât printr-o revizuire completă a Directivei EU ETS. Astfel, se va menține pe deplin stabilitatea legislativă a cadrului legislativ mai larg al ETS în a treia etapă.

Prin intermediul acestei opțiuni se dorește reducerea numărului de certificate emise în etapa a treia, prin retragerea permanentă a unui număr de certificate din numărul de certificate care urmează să fie licitate. Această opțiune, dat fiind modul în care este concepută, nu modifică alocările gratuite și nici deținerile de certificate existente.

Măsura poate fi eficientă în abordarea dezechilibrului dintre cererea și oferta globale în etapa a treia. Aceasta ar crește în mod implicit obiectivul numeric de reducere pentru 2020 și, prin urmare, ar restabili (parțial) nivelul aspirațiilor legate de pachetul climă-energie din 2008, însă nu ar afecta în mod direct cadrul după 2020. Măsura ar reduce surplusul de certificate în etapa a treia și, în funcție de cantitatea retrasă, ar garanta că ETS contribuie la obiectivele privind energiile din surse regenerabile și eficiența energetică. În mod evident, pot fi luate în considerare diferite abordări privind numărul de certificate retrase permanent și calendarul retragerii.

4.3. Opțiunea c: revizuire anticipată a factorului anual de reducere liniară

Numărul total de certificate se reduce cu un factor liniar de 1,74% pe an, în comparație cu cantitatea medie anuală totală pentru perioada 2008-2012. Acest factor liniar se aplică și după 2020, până la o modificare a Directivei ETS. Directiva prevede o revizuire a factorului liniar începând cu 2020, în vederea adoptării deciziei de modificare a acestuia până în 2025. Această revizuire ar putea fi făcută mai rapid, fapt ce ar putea permite reducerea numărului total de certificate disponibile deja în etapa 3, în funcție de cât de repede ar intra în vigoare.

Această măsură structurală ar putea nu numai să elimine dezechilibrul și să restabilească (parțial) nivelul aspirațiilor până în 2020, ci ar avea și un impact asupra nivelului aspirațiilor după 2020. Astfel, factorul liniar ar putea fi stabilit la niveluri compatibile cu obiectivul global al UE de reducere cu 30% a emisiilor de GES, comparativ cu anul 1990⁸, astfel cum

---

⁶ Document de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește comunicarea „Analysis of options beyond 20% GHG emission reductions: Member State results” SWD(2012) 5 final

⁷ Obiectivele pentru sectoarele care nu intră în EU ETS sunt determinate prin Decizia nr. 406/2009/CE privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020.

⁸ Acest lucru nu înseamnă automat o modificare a nivelului aspirațiilor privind sectoarele care nu sunt acoperite de EU ETS, al cărui obiectiv este stabilit prin Decizia nr. 406/2009/CE privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020

este descris în opțiunea a. Actualul factor liniar conduce la o reducere cu puțin peste 70% a plafonului ETS până în 2050, ceea ce nu este compatibil cu obiectivul pe termen lung convenit de UE de reducere cu 80-95% până în 2050 în comparație cu 1990, astfel cum Comisia a subliniat în Foaia de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050⁹.

Prin urmare, o revizuire anticipată a factorului liniar are de asemenea un impact asupra perioadei de după etapa a treia. Pentru această perioadă, o serie de alte chestiuni strategice importante au un impact hotărâtor asupra pieței, de exemplu modalitatea de a spori competitivitatea UE în ceea ce privește principalele tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon, legătura cu cadrul de politici al UE după 2020, legătura cu dezvoltarea unei piețe internaționale a carbonului și riscul pe care îl reprezintă relocarea emisiilor de dioxid de carbon. Modificarea factorului liniar ar necesita, de asemenea, abordarea acestor chestiuni.

4.4. Opțiunea d: extinderea domeniului de aplicare al schemei EU ETS la alte sectoare

A patra opțiune structurală ar putea fi includerea unor sectoare mai puțin influențate de ciclurile economice. În timp ce emisiile din cadrul EU ETS au scăzut în 2009 cu mai mult de 11%, în sectoarele din afara EU ETS această reducere a fost de numai aproximativ 4%. Această diferență poate fi explicată, parțial, prin impactul diferit al crizei economice asupra fiecărui sector.

Sfera de aplicare a EU ETS ar putea, prin urmare, să fie extinsă la alte emisii de CO₂ legate de energie în sectoare care sunt în prezent în afara EU ETS, de exemplu incluzând consumul de combustibil din alte sectoare. Aceasta ar putea fi următoarea etapă în dezvoltarea pieței europene a carbonului. Ar fi în concordanță cu posibilele schimbări ale sistemului energetic, cum ar fi utilizarea sporită a energiei electrice, a gazului și a biomasei în toate sectoarele legate de energie în tranziția către o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon până în 2050.

O extindere mai cuprinzătoare vizând toate emisiile legate de energie ar spori în mod substanțial emisiile incluse în EU ETS și poate avea un impact asupra nivelului global al aspirațiilor, în funcție de nivelul plafonului prevăzut pentru sectoarele incluse. Ar trebui găsite răspunsuri la mai multe chestiuni strategice, de exemplu, ar trebui să se stabilească dacă obligația de a raporta emisiile și de a restitui certificatele ar reveni producătorilor de combustibili sau utilizatorilor, ori dacă ar trebui să se recurgă la un sistem hibrid. Prin urmare, această măsură necesită o analiză mai aprofundată, inclusiv referitoare la modul în care ar viza politicile existente în aceste sectoare.

4.5. Opțiunea e: limitarea accesului la credite internaționale

Utilizarea creditelor internaționale a fost permisă în EU ETS în principal pentru a limita costurile aferente asigurării conformității. În urma evoluției macroeconomice excepționale și ținând cont că emisiile au fost în mod semnificativ mai reduse decât plafonul maxim, cantitatea limită de credite internaționale în perioada 2008–2020 s-a dovedit a fi destul de generoasă și este un factor major pentru acumularea surplusului. Fără credite internaționale,

---

⁹ COM (2011) 112 final, Comunicarea „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii reduse de dioxid de carbon până în 2050”.

surplusul în sistemul EU ETS până în 2020 ar putea fi doar de aproximativ un sfert (25%) din surplusul preconizat în prezent.

În etapa a patra, cadrul de reglementare ar putea fi conceput astfel încât să nu permită la început accesul la credite internaționale, sau să permită un acces mult mai limitat. Acest fapt ar crea o mai mare certitudine cu privire la efortul care urmează să fie făcut în Europa și, prin urmare, ar putea stimula investițiile locale în tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon, în locul transferurilor monetare și tehnologice externe în cadrul EU ETS. Totuși, acest lucru va trebui probabil să fie pus în balanță cu efectele adverse asupra fluxurilor financiare și cu transferul de tehnologie către țările în curs de dezvoltare.

Șocurile în materie de cerere pe termen scurt în cadrul EU ETS ar putea fi limitate prin surplusul rămas în EU ETS și nu necesită, prin definiție, un număr mare de credite internaționale. Ar putea fi prevăzută mai multă flexibilitate în ceea ce privește accesul la credite internaționale în cazul unor creșteri de prețuri puternice și susținute. Un astfel de mecanism ar putea avea o funcție similară cu cea a articolului 29a din directivă, dar nu ar conduce la creșterea rapidă a surplusului, așa cum se întâmplă în prezent.

În plus, existența unor condiții internaționale adecvate ar putea permite o consolidare a plafonului și, prin urmare, ar permite limitarea costurilor suplimentare prin creșterea accesului la credite internaționale. Ar trebui să se aibă grijă ca acest lucru să nu conducă din nou la o reducere prea mică a GES în schimbul unor prețuri prea mari, așa cum a fost de exemplu cazul creditelor internaționale rezultate din anumite proiecte referitoare la gazele industriale.

4.6. Opțiunea f: mecanisme discreționare de gestionare a prețurilor

Pentru a atinge obiectivele UE de a promova reducerea emisiilor într-un mod rentabil și de a obține reduceri treptate și previzibile ale emisiilor în timp, EU ETS este conceput ca un instrument care se bazează pe cantitate, adică sunt emise un număr predefinit de certificate, fapt ce determină anumite rezultate în ceea ce privește mediul. Prețul carbonului pe piață pe termen scurt, mediu și lung este determinat de raritatea certificatelor și de flexibilitatea oferită de posibilitatea comercializării acestora. Pentru a reduce volatilitatea și a preveni scăderi ale prețului datorate unor decalaje temporare între cerere și ofertă, ar putea fi concepute două mecanisme, ca un sprijin temporar pentru prețul carbonului.

Ținând cont că începând cu cea de-a treia perioadă de comercializare vor fi scoase la licitație un mare număr de certificate, s-a discutat un prag al prețului carbonului, ca o caracteristică aplicată în primul rând pe piața primară, și anume pentru licitații¹⁰. Un prag al prețului carbonului ar aduce mai multă siguranță în legătură cu prețul minim, oferind un semnal mai bun investitorilor.

În mod alternativ, ar putea fi dezvoltat un mecanism care să regleze oferta de certificate de emisii, atunci când prețul carbonului ar fi afectat de un dezechilibru temporar important între ofertă și cerere, prin intermediul unui rezervor pentru gestionarea prețului. Dacă scăderea

---

¹⁰ Acest concept este diferit de prețul de rezervă pentru licitații, care este deja prevăzut în regulamentul privind licitațiile. Un preț de rezervă la licitație este prețul de închidere minim al unei licitații, păstrat secret, stabilit pe baza prețului de piață al certificatelor de emisii, înaintea licitației. Un preț de închidere a licitației semnificativ sub acest preț de rezervă indică cel mai probabil o deficiență a licitației. Având în vedere obiectivul de a da un semnal clar privind prețul pentru piața carbonului, regulamentul privind licitațiile prevede anularea licitației în cazul unui astfel de preț de închidere scăzut.

cererii ar genera o scădere excesivă a prețului sub un anumit nivel considerat drept nivel minim pentru buna funcționare a pieței, un număr de certificate care urmează să fie licitate ar putea fi depuse într-o astfel de rezervă. În cazul contrar, un număr de certificate ar putea fi eliberate treptat din rezervă. Această rezervă ar putea fi finanțată inițial prin reducerea volumului scos la licitație în etapa a treia cu un număr de certificate corespunzător unei părți substanțiale din surplusul acumulat. Cadrul de reglementare ar putea prevedea retragerea permanentă a unor certificate, în cazul în care rezerva ar depăși un anumit prag.

Mecanismele discreționare de gestionare a prețului, cum ar fi un prag al prețului carbonului și o rezervă, cu un obiectiv explicit privind prețul carbonului, ar modifica natura însăși a actualului EU ETS, care este un instrument de piață bazat pe cantitate. Acestea necesită acorduri de guvernare, inclusiv un proces de decizie cu privire la nivelul pragului prețului sau cu privire la nivelurile care ar activa rezerva. Acest lucru prezintă un dezavantaj, anume că prețul carbonului ar putea deveni în principal un produs al deciziilor administrative și politice (sau al așteptărilor cu privire la acestea), mai degrabă decât rezultatul interacțiunii dintre cererea și oferta de pe piață.

O asemenea gestionare a prețului în mod discreționar ar ridica, de asemenea, o serie de probleme de proiectare, esențiale pentru eficiența instrumentului, începând cu nivelurile de preț adecvate. De exemplu:

- în cazul în care nu ar conduce la anularea certificatelor care au fost retrase din procesul de licitație deoarece prețurile erau prea mici, atunci nu s-ar realiza niciun beneficiu suplimentar pentru mediu față de cel determinat de plafon.
- în cazul în care pragul prețului sau prețul minim pentru rezervă ar fi stabilite la un nivel prea mare, această opțiune ar stabili doar prețul carbonului, ar reduce flexibilitatea și ar duce la costuri mai mari. Dacă nivelurile ar fi prea joase pentru a permite declanșarea, acestea nu și-ar atinge obiectivul de a aborda problemele identificate și de a crea o mai mare certitudine cu privire la preț.
- un prag al prețului carbonului sau un preț minim pentru rezervă ar oferi mai multă certitudine investitorilor și furnizorilor de tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon, cu riscul potențial de a impune costuri excesive participanților la ETS și societății pentru reducerea emisiilor, în cazul unor progrese tehnologice care ar diminua în mod substanțial costurile privind reducerea emisiilor.

Astfel de mecanisme discreționare pot, de asemenea, ridica întrebări în ceea ce privește dezvoltarea în continuare a unei piețe internaționale a carbonului, deoarece ar face ca legătura cu alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie să fie mai dificilă.

5. CONCLUZII

EU ETS a creat o infrastructură a pieței funcțională și o piață lichidă, oferind un semnal referitor la prețul carbonului la nivelul UE. Acest lucru a contribuit la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu obiectivele UE pentru 2020. Cu toate acestea, efectele crizei amplificate de o serie de dispoziții de reglementare referitoare la tranziția către etapa a treia au cauzat apariția unor dezechilibre grave pe termen scurt între cerere și ofertă, cu posibile repercusiuni negative pe termen lung. În cazul în care problemele nu sunt remediate, aceste dezechilibre vor afecta profund capacitatea EU ETS de a îndeplini obiectivele ETS în fazele viitoare într-un mod rentabil, atunci când va trebui să îndeplinim

obiective privind emisiile cu mult mai ambițioase decât obiectivele actuale. Ca element central al politicii europene privind schimbările climatice, ETS a fost proiectat să fie o componentă a pieței interne și, în special, a pieței interne a energiei, neutră din punct de vedere tehnologic, rentabilă și armonizată.

Prin urmare, Comisia propune o acțiune pe două fronturi:

În primul rând, în vederea abordării creșterii rapide a ofertei în tranziția la faza a treia, Comisia propune modificarea calendarului de licitație și invită Comitetul privind schimbările climatice să emită un aviz privind proiectul de modificare a Regulamentului privind licitațiile, înainte de sfârșitul anului, pentru a oferi mai multă certitudine pentru participanții pe piață. Pentru a elimina orice incertitudine juridică, Parlamentul și Consiliul sunt invitate să adopte de urgență propunerea de „mini-amendament” al Directivei EU ETS, care ar clarifica în mod expres dispozițiile relevante¹¹ și ar permite ulterior Comisiei să adopte rapid un amendament al Regulamentului privind licitațiile.

În al doilea rând, măsurile structurale ar trebui să fie discutate și analizate cu părțile interesate fără întârziere. Aceste discuții se pot baza pe ideile prezentate în Foaia de parcurs pentru trecerea la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050 și în Perspectiva energetică 2050. Modificarea caracteristicilor licitațiilor este doar o măsură temporară și pe termen scurt, care ar permite o mai bună stabilitate în faza a treia și o evoluție mai lentă în ceea ce privește acumularea excedentului. Această soluție nu abordează surplusul structural. Abordarea surplusului structural ar necesita implementarea unei măsuri structurale, care să afecteze mai puternic și permanent echilibrul dintre cererea și oferta de certificate de emisii. Tabelul de mai jos rezumă anumite elemente cheie ale opțiunilor enumerate în raport.

Tabelul 2: Caracteristici ale diferitelor opțiuni

Opțiunea	Efecte asupra ofertei și cererii	Rapiditatea implementării	Schimbări privind aspirațiile după 2020	Impact asupra alocării cu titlu gratuit
a. Creșterea obiectivului UE privind GES la 30%	Oferta	În funcție de mecanism*	În funcție de mecanism*	În funcție de mecanism*
b. Retragera unui număr de certificate	Oferta	Relativ rapid	Nu	Nu
c. Revizuirea anticipată a factorului de reducere liniară	Oferta	Lent	Da	Da
d. Extinderea domeniului de aplicare	Cererea	Lent	În funcție de proiectare	Nu
e. Norme privind accesul la credite internaționale	Oferta	Lent	Nu	Nu
f. Gestionarea prețurilor în mod discreționar	Oferta	Lent	Nu**	Nu

* Acest lucru depinde de caracteristicile mecanismului care ar concretiza creșterea, adică retragerea certificatelor sau revizuirea factorului de reducere liniară.
** Presupunând că mecanismele nu ar conduce la anularea acelor certificate care temporar nu sunt scoase la

¹¹ Propunerea de decizie de modificare a Directivei 2003/87/CE prin clarificarea dispozițiilor privind calendarul licitațiilor de cote de emisie de gaze cu efect de seră, COM (2012) 416

În timp ce fiecare opțiune afectează oferta sau cererea, unele opțiuni vor necesita mai mult timp pentru analiză, luarea deciziilor și ulterior punerea în aplicare. Opțiunile au, de asemenea, un impact diferit asupra certitudinii pe piață pe termen scurt, iar interacțiunea cu alte politici, cum ar fi cele în domeniul surselor regenerabile de energie și eficienței energetice va trebui să fie analizată mai în detaliu.

Comisia salută punctele de vedere ale părților interesate cu privire la opțiunile structurale și va iniția în curând etapa următoare, care va consta într-un proces oficial de consultare a părților interesate.